

Там където свободата, веротърпимостта, демокрацията са недостатъчни, или просто липсват, може да се очаква агресивно отношение към малцинствата. Там, където са налице, е възможна естествена асимилация.

Но за живеещите в една държава различни етнически и верски общиности, асимилацията не е единствената, нито непременно най-добрата или задължителна алтернатива. Даже за по-малочислени малцинства. Съвременният свят няма да спечели от заличаване на националните различия. Ако приемем, че най-доброто е всеки да запази своята идентичност и така да внесе своя неповторим дял в световната общност, би трябвало да свържем надеждите си с онази степен на демократичност и култура, която да възпитва в трудното изкуство да живееш редом с различния човек, като го уважаваш и ценеш не по-малко от себе си. Светът на ХХI век не бива да допуска трагични финали на етническите проблеми, той трябва да гарантира оптимистичните.

Лиляна Минкова